

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2022:807) om statlig ersättning för arbete i etableringsjobb

SFS 2023:600

Publicerad
den 25 oktober 2023

Utfärdad den 19 oktober 2023

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2022:807) om statlig ersättning för arbete i etableringsjobb

dels att 4, 8, 14–16, 18, 23, 27 och 38 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 8 a, 14 a och 22 a §§, av följande lydelse.

4 § Ett centralt kollektivavtal om etableringsjobb får ligga till grund för ett beslut om rätt till statlig ersättning enligt denna förordning om avtalet

1. har getts in till Arbetsförmedlingen,
2. innehåller uppgifter om referenslöner, det vill säga de lägsta löner som tillämpas enligt parternas ordinarie kollektivavtal,
3. innehåller en uppgift om den lön som ska gälla för etableringsjobb, och
4. innehåller kontaktuppgifter till de centrala kollektivavtalsparter som har tecknat kollektivavtalet om etableringsjobb.

8 § Statlig ersättning för arbete i etableringsjobb får bara beviljas för sådana arbeten som avses i 3 § som är heltidsanställningar med en månadslön som betalas ut elektroniskt.

Månadslönen ska utgöras av produkten av

- 7 374 kronor och
- kvoten mellan inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för det år som statlig ersättning beviljas för och inkomstbasbeloppet för kalenderåret 2023.

Den omräknade månadslönen ska avrundas till helt krontal.

8 a § Om arbetstagaren utnyttjar en rätt till ledighet enligt lag eller kollektivavtal krävs för rätt till ersättning att lönen minskas proportionellt mot minskningen av arbetstiden.

14 § Anställningens ersättningsnivå baseras på den referenslön som framgår av det tillämpliga kollektivavtalet. Referenslönen ska räknas om för varje kalenderår.

Den omräknade referenslönen ska utgöras av produkten av

- den tillämpliga referenslönen och
- kvoten mellan inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för det år som ersättningsnivån ska fastställas för och inkomstbasbeloppet för det år som referenslönen avser enligt det tillämpliga kollektivavtalet.

14 a § Anställningens ersättningsnivå är

- 8 778 kronor i det fall referenslönen ligger mellan 16 152 och 19 613 kronor,
- 12 239 kronor i det fall referenslönen ligger mellan 19 614 och 20 766 kronor,
- 13 393 kronor i det fall referenslönen ligger mellan 20 767 och 21 920 kronor,
- 14 404 kronor i det fall referenslönen ligger mellan 21 921 och 23 074 kronor, och
- 15 162 kronor i det fall referenslönen är 23 075 kronor eller mer.

Ersättningsnivå och intervall för referenslön ska räknas om för varje kalenderår. Varje belopp i första stycket ska då utgöras av produkten av

- beloppet och
- kvoten mellan inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för det år som ersättningsnivån ska fastställas för och inkomstbasbeloppet för kalenderåret 2023.

De omräknade beloppen ska avrundas till hela kronor.

15 § För en månad där den lön som gäller enligt 8 § andra och tredje styckena eller mer har betalats ut ska ersättningen motsvara den ersättningsnivå som har fastställts för anställningen. För en månad där mindre har betalats ut i lön ska ersättningen motsvara ersättningsnivån minskad med samma andel som den andel med vilken den utbetalade lönen understiger den lön som gäller enligt 8 § andra och tredje styckena.

16 § Ersättningen lämnas som längst för totalt 24 månader. Ersättningen får aldrig lämnas för tid efter utgången av det år som arbetstagaren fyller 66 år.

18 § Det arbetsgivarintyg som ska bifogas en ansökan om statlig ersättning för arbete i etableringsjobb ska innehålla

1. namn och person- eller samordningsnummer på den person som ska anställas,
2. arbetsgivarens organisationsnummer och kontaktuppgifter,
3. uppgifter om tillämpligt centralt kollektivavtal om etableringsjobb och om tillämplig referenslön för den aktuella anställningen samt kontaktuppgifter till de centrala kollektivavtalsparterna och i förekommande fall till den lokala arbetstagarorganisationen,
4. uppgifter om anställningens tillträdesdag och lön,
5. en försäkran om att arbetsgivaren gör löneutbetalningar elektroniskt,
6. en försäkran om att arbetsgivaren inte senare än 12 månader före den aktuella anställningen har sagt upp en eller flera anställda på grund av arbetsbrist inom det avtalsområde och på den driftsenhet där den anställda ska placeras,
7. ett åtagande från arbetsgivaren att omgående till Arbetsförmedlingen anmäla förändringar som kan påverka rätten till den statliga ersättningen eller ersättningens storlek, och
8. en bekräftelse av att arbetsgivaren är medveten om att denne kan bli betalningsskyldig för felaktigt utbetalt stöd.

Uppgifter om faktiska förhållanden ska lämnas på heder och samvete.

22 a § Om den tillämpliga referenslönen för den aktuella anställningen ändras på något annat sätt än genom den årliga omräkningen ska Arbetsförmedlingen ompröva ersättningsnivån.

23 § Arbetsförmedlingen ska underrätta arbetstagaren, arbetsgivaren, de partsorganisationer som avses i 18 § första stycket 3 och Försäkringskassan om ett beslut om att Arbetsförmedlingen

1. har beslutat att bevilja rätt till ersättning,
2. har ändrat ett beslut om rätt till ersättning efter en prövning enligt 22 §,
3. ändrar ersättningsnivån genom en årlig omräkning, eller
4. ändrar ersättningsnivån efter en prövning enligt 22 a §.

27 § Om en arbetsgivare har fått statligt stöd i form av individersättning till en arbetstagare och ersättningen har beviljats på felaktig grund eller på en för hög nivå, ska arbetsgivaren till staten betala ett belopp som motsvarar det som felaktigt har betalats ut.

Om stöd till en arbetsgivare, i form av individersättning till en arbetstagare, har betalats ut för tid efter utgången av det år som arbetstagaren fyllde 66 år är dock arbetsgivaren betalningsskyldig endast om arbetsgivaren insett eller skäligen borde ha insett felet. Detsamma gäller om stöd har betalats ut till en arbetstagare som inte uppfyller förutsättningarna i 5–7 §§.

38 § I 40 § förvaltningslagen (2017:900) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol.

Av Arbetsförmedlingens beslut är det endast beslut enligt 37 § om omprövning av beslut om rätt till ersättning enligt 3–14 a, 16–18 och 20–22 a §§ som får överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2024.

På regeringens vägnar

PAULINA BRANDBERG

Catharina Nordlander
(Arbetsmarknadsdepartementet)